

de meget stor sympati for intentionerne i forslagene, og det gælder begge forslag, der ligger.

Men der er også behov for, at vi først får analyseret hele området økonomisk. Der er jo ingen beskrivelse af de økonomiske, de arbejdsmarkedspolitiske konsekvenser af forslagene, som ligger. Og det er store tiltag det her, og derfor skal de analyseres til bunds, inden vi beslutter videre fremfærd. Så jeg kan sige: Som tingene ligger i dag, kan vi ikke gå ind og støtte forslagene.

Fru Pernille Blach Hansen siger, at vi var modstandere af fædrenes 14 dage. Jamen det var jo det, jeg prøvede at fortælle lidt om eller stille spørgsmål til tidligere. For os er det afgørende, at familierne selv får lov at vælge. At det ikke er os herinde, der kommer og pådutter den enkelte familie, hvem der skal holde orlov hvornår.

Og jeg har svaret på det om økonomien.

Hr. Bjarne Laustsen snakker om de gode gamle dage. Ja, hvis de gode gamle dage er, hvor familier selv får størst mulighed for at tilrettelægge sin hverdag med hensyn til det at tage vare på de små børn og passe deres arbejde, så kan det godt være. Men det er jo i hvert fald en anden model end den, der har været tidligere. For os er det vigtigt, at familierne i et moderne samfund får mulighed for at indrette sig fleksibelt i forhold til familiens behov og i forhold til intentionerne på arbejdsmarkedet.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Ja, man går jo hen og bliver helt rundtosset. Jeg troede ellers, at det var Det Radikale Venstre, der havde eneret på at være noget med en eller anden budding, man havde svært ved at få sømmet op på en væg. Men jeg skal love for, at der er kommet flere om budet i dag.

Jeg kan ikke lade være med at citere fra en analyse i Politiken forleden dag, hvor der stod: »Det er ikke som i gamle dage. Specielt medlemmerne af de to regeringspartier, Socialdemokratiet og De Radikale, nikkede. Dengang, hvor synet på dansk politik var, at S og R lagde sig i sejen for at skaffe arbejdere og husmænd en del af samfundskagen, og Venstre var storbønder, der selv under lavkonjunkturer kunne dø med flæsket i munden«.

Siden er der løbet meget vand i åen, og hr. Anders Fogh Rasmussen er begyndt at lave fuldstændig om på sit parti. Han løber fra principprogrammer, han løber fra hvad som helst.

Men det, der kunne være interessant at få at vide, er: Hvem er det egentlig, der skal betale for det her? Hvis vi nu fulgte de smukke ord fra Venstre, hvem skal så betale for det? Vi har hørt Venstres ordfører udtale til TV-avisen her i aften, at erhvervslivet må det under ingen omstændigheder være. Så ved vi, at Venstre har et skattestop, som gør, at skatten ikke må stige på nogen som helst måde for den enkelte, den private. Det kan det heller ikke være. Hvor er det så lige, pengene skal hentes, spørger jeg Venstre.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Til hr. Jens Vibjerg: Det er jo kun en gang udenomssnak, at der skal analyseres først, og kom hist op og her ned. Med de evner, Venstre har til at lave regnestykker – dem har vi jo lært at kende gennem nogle år i oppositionstiden her – så må det snart kunne lade sig gøre i et tæt arbejde med SF og andre nyttige og gode og velmenende partier.

Og det er jo kun det, vi skal tage stilling til. Hvis det er SF's her, så er det meget rundt. Det er jo kun at pålægge regeringen at lave noget inden den 1. november. Og så vil der jo blive rig lejlighed til at samarbejde om det, så man kan fremsætte et lovforslag i enighed og lave alle mulige regnestykker. Men man vil ingenting.

Kunne det have noget at gøre med, at man jo også har dekretet, hedder det vist, skattestop? For det er klart, at det her koster noget på kort sigt. Men hvornår får vi råd?

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Det er dog en utrolig hr. Jens Vibjerg, vi møder i dag. Men jeg kan godt forstå, at det er en svær opgave, han er kommet på. Men alligevel, at tale med så meget uld i mund, det synes jeg næsten er for meget.

Altså at analysere økonomien i det her kan gøres på et par udvalgsmøder. Det er jo det, vi normalt gør på udvalgsmøder, hvis Venstre vil deltage.

Det eneste undrende spørgsmål, der står tilbage for mig, er, hvem der i Venstres gruppe har vredet armen så meget rundt på hr. Anders Fogh, at han var nødt til at opgive sine idealer.

Jeg står her med Politiken fra den 8. marts – kvindernes internationale kampdag – og der er ingen forbehold, der er ikke noget med analyser, der er intet udenoms. Det er lige på og hårdt. Venstre siger 1 års barselorlov. Slut!